

Sense abaixar la guàrdia i mantenint l'embat: el 8-M torna al carrer

El moviment feminista arriba al tercer any de mobilitzacions massives havent aconseguit algunes victòries, però amb l'alè de l'extrema dreta al clatell i el repte de seguir batallant per la igualtat

Imatge de la performance 'El violador ets tu' | Paula Roqué

Sense abaixar la guàrdia i mantenint l'embat de la multitudinària manifestació del 2018 i del 2019. El feminisme arriba al seu tercer 8 de març havent aconseguit una fotografia de gran impacte a escala internacional: la victòria del moviment #MeToo enfront de Weinstein (<https://www.naciodigital.cat/noticia/196969/productor/hollywood/harvey/weinstein/culpable/violacio/agressio/sexual>). La resolució de la justícia nord-americana declarant-lo culpable de violació posa punt i final al preludi de tota l'onada de denúncies a les xarxes que es va activar el 2017.

L'embat s'ha mantingut i es manté: l'onada verda a Argentina pel dret de l'avortament o la performance de "El violador ets tu" que ha donat la volta al món. Escletxes en la societat i les institucions que han aconseguit obrir el degoteig de protestes. A l'estat espanyol, la mobilització va experimentar un salt exponencial a partir de la sentència del cas de la Manada, que va ser el detonant de les mobilitzacions massives dels darrers dos anys. Després que en un principi es condemnés els agressors per abusos sexuals, el Tribunal Suprem va acabar declarant que es tractava d'una violació, una decisió que va arribar després que la pressió anés *in crescendo* en forma de mobilitzacions i protestes al carrer.

[noticiadiari]2/197764[/noticiadiari]

Però tota acció que qüestiona el sistema té una reacció, i aquesta s'ha traduït en els 52 escons que té Vox al Congrés dels Diputats des de les eleccions del 10-N. La presència de l'extrema dreta, que el 8 de març de l'any passat ja es postulava com un dels principals opositors del moviment feminista, no ha tardat en aprofitar el seu nou altaveu per negar la violència masclista amb dades tergiversades i anar en contra dels drets de la llibertat sexual. Exemples clars són la imatge d'Ortega Smith

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/191661/video/victima/violencia/masclista/escribida/ortega/smith/aquest/ni/mira/cara>) ignorant una víctima d'un cas de violència masclista o bé la lluita per implantar el famós veto parental i frenar l'educació sexual a les escoles. Lluny, però, de fer-se enrere, el feminisme segueix sense abaixar la guàrdia.

"Només sí és sí"

Si fa un any la batalla al carrer era per deixar clar que "no és no", ara el govern espanyol ha aprovat el projecte de llei orgànica integral de la llibertat sexual que consagra "el només sí és sí, la resta és violació"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/197482/govern/espanyol/aprova/lei/nomes/si/es/si/consentiment/sexual>). La nova regulació, no exempta de polèmica entre Podem i el PSOE, recull bona part de les reivindicacions del moviment feminista en els darrers anys per adaptar-se a les exigències del Conveni d'Istanbul i equipara les víctimes de les agressions sexuals amb les víctimes de violència masclista.

És un pas important per canviar com s'aborden les violències sexuals al poder judicial i a les institucions. A l'espera de com s'articula la llei i dels canvis que pot experimentar abans que sigui aprovada -la previsió és a finals d'any-, la vocació de la normativa és revertir els processos de revictimització als jutjats. L'advocada Laia Serra assegura que "cap llei assegurarà que es respectin els drets". Ara bé, considera que la norma és suficientment àmplia i explícita perquè, si es donen aquestes situacions de revictimització, es pugui reclamar. I és aquí on, "a base d'exigir", explica Serra, es "començarà a desplegar l'efecte pedagògic de la llei de cara a tots els professionals".

[noticiadiari]2/197689[/noticia]

El pes que ha guanyat l'extrema dreta dins de la societat s'ha fet notar a propòsit de l'aprovació del projecte de llei. Els comentaris a les xarxes socials atiant l'argument que la nova normativa implicarà la necessitat d'haver de "firmar un contracte" per mantenir relacions sexuals han estat una constant. Una reacció que, diu Serra, "forma part de la resistència cultural a avançar i que només intenta ridiculitzar i deslegitimar".

#MatxisEi, el #MeToo de l'esquerra independentista

Més enllà de la resistència fora dels espais feministes, un dels altres grans temes que encara té pendent per abordar el moviment són violències, assetjaments i paternalismes dins del propi cercle, com és el cas de l'Esquerra Independentista. L'aparició del hashtag #MatxisEi sota (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197665/matxisei/quant/masclisme/apareix/entre/proclames/feministes>) el qual s'han denunciat desenes de casos d'abusos, assetjaments i discriminacions ha posat de relleu que cap espai està exempt de masclisme.

Juliana Canet, la impulsora d'aquesta iniciativa, explica a **NacióDigital** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197588/juliana/canet/esquerra/independentista/tambe/masclisme>) la importància de recordar (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197588/juliana/canet/esquerra/independentista/tambe/masclisme>) que "el masclisme és transversal" i que encara que, a priori, l'esquerra es vegi com "un espai segur", això no és sinònim que no puguin donar-se casos de discriminacions.

[noticiadiari]2/197665[/noticiadiari]

De fet, aquests #MeToo ja han posat de relleu la importància de l'autocrítica i de la necessitat de replantejar com es gestionen els casos des de dins de les formacions i els partits de l'esquerra. "El més important és que una organització tingui un pla i un equip per actuar davant de casos de masclisme i assetjament i ho revisi permanentment", explica a **NacióDigital** Clara Dachs, militant feminista i tècnica de polítiques d'igualtat.

Feminisme(s)

Una autocrítica i revisió que és extensible a com es relaciona el moviment feminista amb la resta de lluites, com ara l'antiracista o a favor dels drets LGTBI. Tot i la imatge d'unitat que es transmet, també es viuen situacions de divisió dins del feminisme. El Partit Feminista, per exemple, va oposar-se a la llei dels drets de les persones transexuals presentada per Esquerra Unida. "Una situació surrealista i que ens porta al 8-M amb algunes fissures dins del moviment", explica la filòsofa i activista trans Elizabeth Duval, que en una entrevista en aquest diari aquets divendres ja explicava que (<https://www.naciodigital.cat/noticia/197142/elizabeth/duval/genere/no/abolira>) "el debat és necessari en totes les qüestions de gènere" però no "quan es tracta dels drets trans".

Una altra de les reclamacions d'aquest any del moviment és la dels drets sexuals i reproductius. L'Observatori dels Drets Sexuals i Reproductius van recollir durant el 2019 nombroses situacions de vulneracions, com ara els impediments i dificultats que encara hi ha al territori per avortar. "Encara es produeixen avortaments clandestins a Catalunya", assegura la coordinadora de l'Associació dels Drets Sexuals i Reproductius, Sílvia Aldavert.

En aquest sentit, Aldavert remarca que el 8-M torna amb les mateixes proclames que el 2019: "Tenim el repte no només d'encabir com més visions i lluites millor sinó que, a més, hem de ser capaces de situar el discurs en la realitat més immediata del context i que es pugui traslladar a les institucions polítiques". Que el clam per la igualtat, en definitiva, s'acabi plasmant en el dia a dia de totes.